

Sygn. akt: I C 653/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2016 r.

Sąd Rejonowy w Wieliczce Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Paweł Styrna

Protokolant starszy protokolant sądowy Barbara Wiśniewska

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2016 r. w Wieliczce

sprawy z powództwa M. O.

przeciwko B. W.

o zapłatę - wznowienie postępowania I C 241/15

1. oddała skargę,
2. zasądza od M. O. na rzecz B. W. kwotę 1217 zł (tysiąc dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,
3. odmówić wstrzymania wykonania wyroku z 15 stycznia 2016 roku w sprawie I C 241/15.

Sygn. akt I C 653/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 24 października 2016 roku

Skarżący M. O. złożył skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem wydanym przez Sąd Rejonowy w Wieliczce w dniu 15 stycznia 2016 r. w sprawie o sygn. akt I C 241/15 w sprawie z powództwa M. O. przeciwko B. W. o zapłatę o zapłatę 3.855,60 zł. W uzasadnieniu skarżący podał, iż o powyższym wyroku dowiedział się(...) roku, tj. po doręczeniu pozwanej ostatecznego wezwania do zapłaty kwoty żądanej w sprawie o sygn. akt I C 241/15. Skarżący wskazał, że nie został prawidłowo powiadomiony o terminie rozprawy w sprawie o sygn. I C 241/15 a więc został pozbawiony możliwości obrony swoich praw. W pozwie skierowanym przeciwko B. W. powód domagał się zasądzenia kwoty (...),6 zł tytułem wynagrodzenia za „obsługę klienta” w związku z podpisaniem umowy pośrednictwa.

Pozwana B. W. w odpowiedzi na skargę o wznowienie postępowania wniosła o oddalenie tejże skargi i zasądzenie od powoda kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazała, że skarżący zgodnie z obowiązującymi przepisami, był dwukrotnie informowany o oczekującym na niego zawiadomieniu o terminie rozprawy. Zawiadomienie to zostało nadane na adres wskazany przez skarżącego w pozwie inicjującym postępowanie w sprawie o sygn. akt I C 241/15, który to adres jest tożsamy z adresem widniejącym na skardze. Ponadto pozwana wskazała, że zaniechania w zakresie bądź to odbioru pisma kierowanego przez Sad, bądź to to nie poinformowania o zmianie danych adresowych w całości obciążają skarżącego, który winien ponieść wszelkie procesowe konsekwencje niestawiennictwa na rozprawie, włączając w to brak wiedzy o fakcie wydania orzeczenia kończącego postępowanie I-

instancyjne. W odpowiedzi na pozew o zapłatę, pozwana wniosła o oddalenie powództwa podnosząc, że powód nie wskazał dowodów potwierdzających zasadność roszczenia oraz podnosząc zarzut przedawnienia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Prawomocnym wyrokiem z dnia 15 stycznia 2016 r. w sprawie o sygn. akt I C 241/15 tut. Sąd oddalił powództwo M. O. przeciwko B. W. . Ponadto tut. Sąd zasądził od powoda M. O. na rzecz pozwanej B. W. kwotę 617,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Dowód: wyrok z dnia 15 stycznia 2016 r. – k. 40 akt sprawy I C 241/15

Skarżący M. O. pomimo dwukrotnego awizowania (w dniu (...) roku i (...) roku) nie odebrał skierowanej do niego przesyłki z Sądu Rejonowego w Wieliczce zawierającej wezwanie na rozprawę w dniu (...) r. wraz z pouczeniem o obowiązku informowania Sądu o każdej zmianie swojego miejsca zamieszkania. W związku z tym przesyłkę tą uznano za doręczoną skarżącemu dnia (...) roku.

Dowód: zawiadomienie – k. 35 akt sprawy I C 241/15

Skarżący nie odebrał zawiadomienia o terminie rozprawy, z tego powodu, iż skrzynka pocztowa, do której wrzucano korespondencje była zniszczona, a w konsekwencji przesyłki sądowe adresowane do M. O. zaginęły.

Dowód: zeznania powoda – k. 25-26,

zrzuty z ekranu śledzenia przesyłek – k. 22-24,

fotografia uszkodzonej skrzynki – k. 21,

Akta sprawy I C 241/15.

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów prywatnych przedłożonych przez skarżącego, które były w pełni wiarygodne, dokumenty te były czytelne, a ich treść nie budziła żadnych wątpliwości. Sąd dał wiarę także zeznaniom skarżącego, w zakresie okoliczności zaginięcia przesyłki (awiza) z wezwaniem na rozprawę w dniu (...) r. w sprawie o sygn. akt I C 241/15. Zeznania Skarżącego w tym zakresie, wraz z przedłożonymi dowodami z dokumentów postaci fotografii uszkodzonej skrzynki, a także zrzutu z ekranu śledzenia przesyłek pocztowych wskazują, iż okoliczności przytaczane przez skarżącego, rzeczywiście miały miejsce, co uniemożliwiło mu odbiór przesyłki.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 412 § 1 i § 2 kpc sąd rozpoznając skargę o wznowienie postępowania w pierwszej kolejności ustala czy wznowienie postępowania jest dopuszczalne, następnie czy są ustawowe przesłanki do wznowienia postępowania, a w ostatnim etapie, jeśli spełnione zostaną przesłanki wznowienia postępowania, rozpoznaje na nowo wznowioną sprawę, w granicach, jakie określa podstawa wznowienia. M. O. wnosząc o wznowienie postępowania I C 241/15 wskazał, że wskutek nie doręczenia mu przesyłki zawierającej wezwanie na termin rozprawy w dniu (...) r. roku został pozbawiony możliwości obrony swoich interesów. Wyjaśnić więc należy, że zgodnie z art. 401 ust. 2 kpc można żądać wznowienia postępowania, jeżeli strona nie miała zdolności sądowej lub procesowej albo nie była należycie reprezentowana bądź, jeżeli wskutek naruszenia przepisów prawa była pozbawiona możliwości działania; nie można jednak żądać wznowienia, jeżeli przed uprawomocnieniem się wyroku niemożność działania ustala lub brak reprezentacji był podniesiony w drodze zarzutu albo strona potwierdziła dokonane czynności procesowe. Komentowana podstawa nieważności objęta art. 401 pkt 2 kpc zredagowana została w sposób ogólny, do Sądu rozpoznającego, więc konkretną sprawę należy w każdym przypadku ustalenie, czy w realiach danej sprawy doszło do pozbawienia strony możliwości działania. Odwołując się do poglądów wyrażanych w doktrynie i orzecznictwie, można wskazać dominujące kryteria pozwalające ustalić czy doszło w konkretnej sprawie do pozbawienia strony możliwości działania i naruszenia jej

praw procesowych. Tak, więc, pozbawienie strony możliwości działania musi być następstwem naruszenia przepisów prawa (tak W. Siedlecki, *Nieważność procesu*, s. 151; E. Wengerek, *Głosa do orz. SN z 1.2.1961 r.*, 4 CR 151/60, OSPiKA 1962, Nr 5, poz. 119 263; M. Sawczuk, *Wznowienie postępowania*, s. 142).; pomiędzy naruszeniem przepisów prawa a pozbawieniem strony możliwości obrony swych praw musi istnieć związek przyczynowo-skutkowy; stan ten musi wynikać z innych okoliczności niż sytuacja osobista samej strony, czy też jej zaniechań procesowych (tak SN w post. z 2.2.2006 r., II CZ 134/05, L.; post. z 28.3.2007 r., II CZ 16/07, L.; post. z 9.8.2005 r., IV CK 57/05, L.). W niniejszej sprawie ustalono, że M. O. nie brał udziału w rozprawie w dniu 16 stycznia 2016r., gdyż nie doręczono mu zawiadomienia o tej rozprawie, w konsekwencji, czego, „bez swojej winy”, został pozbawiony możliwości udziału w rozprawie sądowej, co wyczerpuje ustawowe przesłanki wznowienia postępowania, wynikające z art. art. 401 pkt 2 kpc.

Konsekwencją powyższego jest merytoryczna analiza powództwa M. O. skierowanego przeciwko B. W. o zapłatę kwoty 3.855,60 zł z tytułu pośrednictwa przy zawarciu umowy sprzedaży mieszkania. W tym zakresie wyjaśnić na wstępie należy, że jedną z głównych zasad kształtujących przebieg procesu cywilnego jest zasada kontrydiktoryjności, nakładająca na strony obowiązek wskazywania dowodów potwierdzających twierdzenia stanowiące podstawę faktyczną żądań zawartych w pozwie. Zasada ta została wyrażona w art. 232 kpc zgodnie, którym strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Takie same wnioski potwierdza dyspozycja art. 6 kc, w myśl, którego: ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Inaczej rzecz ujmując, ta strona, która wskazuje fakty, na których opiera swoje żądanie jest zobowiązana do wskazania dowodów potwierdzających te zdarzenia prawne, konsekwencją zaś niewywiązania się z tego obowiązku jest oddalenie powództwa. W sprawie zaś I C 241/15, powód M. O. został zobowiązany zarządzeniem z dnia (...) (22 i 23), doręczonym mu w dniu (...). (karta 25) do wskazania czy wnosi o dopuszczenie dowodu z dokumentów innych niż umowa pośrednictwa z (...) i faktura Vat z 10 maja 2005r, a to w terminie 1 tygodnia pod rygorem uznania, że nie zgłasza dalszych wniosków. W odpowiedzi powód nie zgłosił innych dowodów, przytaczając jedynie okoliczności, jego zdaniem, uzasadniające żądanie pozwu. Także w sprawie I C 653/16 Sąd przesłał powodowi szczegółowe pouczenie dotyczące jego praw i obowiązków m.in. że „strona wywodząca z danego faktu skutek prawny ma obowiązek ten fakt udowodnić i w związku tym ma obowiązek wskazać dowody na stwierdzenie faktów, z których wywodzi skutki prawne” (karta 5, pkt 9 pouczenia). Pomimo to M. O., do czasu zamknięcia przewodu sądowego w sprawie I C 241/15 oraz I C 653/16 nie przedstawił żadnych dowodów, które potwierdzałyby istnienie wierzytelności dochodzonej pozwem. Przede wszystkim należy więc podnieść, że powód nie przedstawił umowy łączącej go z pozwaną lub jej przedsiębiorstwem, która potwierdzałaby treść łączącego ich stosunku prawnego, w tym zakres wzajemnych praw i obowiązków oraz sposób obliczania ewentualnego wynagrodzenia przysługującego M. O.. Umowa pośrednictwa z (...) w żaden sposób zaś nie dowodziła istnienia wymagalnych roszczeń z tytułu dokonania czynności związanych z wspomnianym wyżej pośrednictwem oraz istnienia po stronie powoda wierzytelności względem pozwanej. Powyższe braki wykluczają więc uwzględnienie powództwa M. O., a także odniesienie się do podniesionego przez pozwaną zarzutu przedawnienia roszczenia. Nie wykazanie, bowiem treści umowy łączącej strony wyklucza ustalenie terminu wymagalności roszczenia dochodzonego pozwem. Skoro, więc M. O. nie przysługiwało wobec pozwanej roszczenie pieniężne, to tym samym skarga o wznowienie postępowania podlegała oddaleniu zgodnie art. 412 § 2 kpc. Pomimo więc, że podstawa skargi o wznowienie postępowania rzeczywiście istniała, to nie miała ona wpływu na treść rozstrzygnięcia wydanego w sprawie I C 241/15, gdyż po przeprowadzeniu ponownego przewodu, Sąd stwierdził, że wydane orzeczenie miałyby taką samą treść, co orzeczenie objęte skargą o wznowienie. (tak: Manowska M. (red.), Adamczuk A., Prus P., Radwan M., Sieńko M., Stefańska E., *Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom I. Art. 1-505(38). WK, 2015*)”.

Sąd odmówił też wstrzymania wykonania wyroku z 15 stycznia 2016 roku w sprawie I C 241/15, gdyż powód w żaden sposób nie uprawdopodobnił, że grozi mu niepowetowana szkoda w skutek wykonania wskazanego przeczenia, co w myśl art. 414 kpc, jest niezbędną przesłanką uwzględnienia wniosku w tym zakresie.

Tytułem zwrotu kosztów postępowania zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w art. 98 k.p.c. zasądzono od powoda, jako strony przegrywającej, na rzecz pozwanej, kwotę 1217 zł, na co złożyły się wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika pozwanego, będącego radcą prawnym w kwocie 1200 zł na podstawie § 2 pkt 3

Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa.

6Zarządzenie.

1. (...)

2. (...)

3. (...)(...)